

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/849/2024/19369/KK

Katowice, dnia 31 stycznia 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., Poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce, od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Katowice z dnia 9 października 2024r., Nr 47/Ś/24, znak sprawy: KŚ-III.6220.64.2023.AO, którą określono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na zmianie organizacji pracy Centrum Recyklingu Szkła w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1, na działkach o numerach ewidencyjnych 4019, 4020,4027,4028/1, 4028/2,4029/1,4030/1,4031/1, 4032/1, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, 4053/1, 4053/2, 4054/3, 4054/4, 4054/5, 4054/6, 5608, 5609, 4026, 4023, 3999/2, 4016/2, 4017/2, 4002/2, 5502, 550, 5500/2, 5500/3, 5500/4, 5501/2, 5501/3, 5501/4, 5501/5, 4012/2 (k.m. 1, obręb 0013).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 stycznia 2025r.

orzekło:
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 9 października 2024r.,Nr 47/Ś/24, znak sprawy: KŚ-III.6220.64.2023.AO organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 3 listopada 2024r. wniosło Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucono:

- zastosowanie niewłaściwej klasyfikacji wniosku przez organ I instancji i o wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, które jest zrealizowane i dla którego została wydana prawomocna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla „Nowej organizacji zabudowy magazynowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą w DSS Recykling Sp z o.o. przy ul. Magazynowej 1" nr 21/Ś/19 również przez Prezydenta Miasta Katowice dnia 03.07.2019 r. Zdaniem Odwołującego, zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia jest przewidziana w przepisie art. 87 u.o.i.ś. oraz art. 155 k.p.a., a do procedury zmiany decyzji środowiskowej mają odpowiednie zastosowanie przepisy działu V i VI u.o.i.ś.;

- w raporcie środowiskowym podano również nieprawdziwą informację, że DSS Recykling Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów w instalacji wraz z

zezwoleń na przetwarzanie odpadów szkła. W ocenie Odwoływającego, pozwolenie zostało wydane decyzją Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej (znak WOŚ.6221.5.2019.AW z dnia 11 maja 2021 roku). Pozwolenie jest ważne do dnia 11 maja 2031 r.

- decyzji nr 47/Ś/24 zarzucamy również nierzetelną ocenę przedstawionego materiału i błędy merytoryczne. Zdaniem Odwoływającego, należy w związku z tym zwrócić uwagę na decyzję nr WER.6221.20.2014.JP wydaną 23.01.2015 r. dla DSS Recykling przez Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej - DSS Recykling wystąpił do Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z wnioskiem z dnia 20.10.2014 roku o rozszerzenie swojej działalności polegającej na zwiększeniu ilości produkcji.

- brak zgody na zwiększenie produkcji wynikał z zaleceń Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach, który w piśmie nr IN.VII.7024.8.2014 z dnia 13 stycznia 2015 roku zalecił: „Informujemy, że prowadzony przez Inspektorat monitoring stanu jakości powietrza w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej w sąsiedztwie instalacji DSS Recykling Sp. z o. o. w Dąbrowie Górniczej w tym opadu pyłu wykazuje obecność drobin szkła w analizowanych próbach.

- zwiększenie produkcji do 180 000 ton stworzy ryzyko wystąpienia pyłu szklanego w powietrzu w znacznie większej skali.

Pismem z dnia 8 listopada 2024r., znak sprawy: KŚ-III.6220.64.2023.AO (data wpływu do Kolegium: 14 listopada 2024r.) organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami przedmiotowej sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 25 listopada 2024r., Nr SKO.OS.41.9/849/2024/19369/KK, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wezwało Odwoływającego do uzupełnienia odwołania z dnia 3 listopada 2024 r., zatytułowanego jako: „Skarga”, poprzez jego czytelne podpisanie i przesłanie podpisanego odwołania do siedziby Kolegium. W wyznaczonym terminie ww. brak został uzupełniony.

Pismem z dnia 27 stycznia 2025r. (data wpływu do Kolegium: 29 stycznia 2025r.), zatytułowanym, cyt.: „Odpowiedź na odwołanie stowarzyszenia zwykłego „Samorządne Strzemieszyce” w Dąbrowie Górniczej od decyzji Prezydenta Miasta Katowice nr 47/Ś/24 z 09/10/2024r. znak: KŚ-III.6220.64.2023.AO i KŚ-III.KW-01545/24”., swoje stanowisko względem wniesionego odwołania przedstawił inwestor, reprezentowany przez pełnomocnika. Wniesiono o utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy, a także powołując się na brzmienie art. 64 § 2 k.p.a. – o wezwanie cyt.: „(...) wnoszącego odwołanie (Pana Jerzego Reszke podającego, iż działa w charakterze „Prezesa Zarządu” stowarzyszenia zwykłego „Samorządne Strzemieszyce” w Dąbrowie Górniczej) do wykazania podstaw jego umocowania do działania w charakterze zarządu stowarzyszenia zwykłego „Samorządne Strzemieszyce” w Dąbrowie Górniczej poprzez: a) „przedłożenie uwierzytelnionego odpisu uchwały organu regulaminowego Stowarzyszenia powołującego go w skład zarządu stowarzyszenia - opatrzonego datą pewną, b) przedłożenie uwierzytelnionego odpisu listy osób uczestniczących w zebraniu organu umocowanego regulaminowo do powołania składu osobowego zarządu, względnie listy członków uczestniczących w głosowaniu, jeśli kreacji składu osobowego Stowarzyszenia dokonało zebranie wszystkich jego członków - opatrzonego datą pewną, c) przedłożenie listy członków stowarzyszenia według stanu na dzień wniesienia odwołania - w celu określenia utrzymywania się liczby członków stowarzyszenia niezbędnego do kontynuowania przez nie swej działalności (art. 31 ust. 1 ustawy z 07/04/1989r. Prawo o stowarzyszeniach) - opatrzonego datą pewną (...)”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa).

Kolegium stwierdza, że w dniu wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie tj. w dniu 16 października 2023r. weszła w życie nowelizacja przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dokonana ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890). Z tej przyczyny w przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy w brzmieniu

nadanym ww. nowelizacją, co uwzględnił także organ I instancji w prowadzonym postępowaniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W myśl art. 59a ust. 1 ustawy, przystąpienie do: 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt. 1, 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt. 2, 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o § 2 ust. 1 pkt. 47 w związku z § 2 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie) tj. jako: przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko tj. instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) oraz jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko do którego zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w: ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile zostały one określone.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt. 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych;
- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.
- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt. 6. W razie wątpliwości organ może wezwać podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Ust. 1d ww. przepisu stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie

elektronicznej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Ust. 3aa ww. przepisu stanowi, że w przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący postępowanie powiadamia równocześnie wójta, burmistrza lub prezydenta miasta gminy właściwej ze względu na obszar, o którym mowa w ust. 3a, o decyzjach i innych czynnościach wydanych lub podjętych przez ten organ w danym postępowaniu. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia powiadomienie w Biuletynie Informacji Publicznej lub dokonuje publicznego ogłoszenia w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

W myśl ust. 3b ww. przepisu, prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Ust. 3c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego - nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. przepisu).

Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

W myśl ust. 3g ww. przepisu, przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Ust. 3h ww. przepisu stanowi, że przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ust. 4 ww. przepisu stanowi, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Przepis art. 66 ust. 1 ustawy stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
  - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
  - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
  - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,
  - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
  - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
  - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
  - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
  - a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy, b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
  - 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej w formie opisowej i kartograficznej, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem metodyki, stanowiące załącznik do raportu;
  - 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
  - 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
  - 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny

wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym;

6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,

d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,

f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,

g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

- a) istnienia przedsięwzięcia,
- b) wykorzystywania zasobów środowiska,
- c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do: - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych, - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

- a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
- b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

W myśl ust. 1a ww. przepisu, każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Ust. 1b ww. przepisu stanowi, że przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.

Ust. 1c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2-2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

Ust. 2 ww. przepisu stanowi, że informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

W myśl ust. 2a ww. przepisu, w przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

W myśl ust 2b ww przepisu, jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze lub inwestycję celu publicznego o nieliniowym charakterze związaną z ochroną ludności przed powodzią i suszą, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

Ust. 3 ww. przepisu stanowi, że w razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ust. 4 ww. przepisu przewiduje, że jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

W myśl ust. 5 ww. przepisu, jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

Ust. 6 ww. przepisu stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

Ust. 7 ww. przepisu stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

Ust. 8 ww. przepisu stanowi, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,
  - 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
- kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

Art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.",

Ust. 2a ww. przepisu stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3 ww. przepisu, do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepis art. 59a ust. 2 stosuje się.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
- 2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ust 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 86 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
  - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
- 2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności odnosząc się do wniosku inwestora odnośnie zastosowania w sprawie

regulacji przewidzianej art. 64 § 2 k.p.a. i wezwaniu wnoszącego odwołanie do wykazania podstaw jego umocowania do działania w charakterze zarządu stowarzyszenia zwykłego „Samorządne Strzemieszyce” w Dąbrowie Górniczej - Kolegium stwierdza, że wniosek w tym względzie nie zasługuje na uwzględnienie. Kwestia dopuszczenia do udziału w prowadzonym postępowaniu Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce oraz prawidłowego umocowania ww. stowarzyszenia była przedmiotem badania przez organ I instancji. Działanie organu I instancji w tym względzie uznać należy za prawidłowe.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam

rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie materiału dowodowego sprawy, stwierdza, że decyzja organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Z tego względu, koniecznym jest utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji w myśl art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Zważyć przy tym należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, że organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a., wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 k.p.a. i art. 9 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Wskazać przyjdzie, iż decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć bowiem należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony, nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych dla przedsięwzięć wymienionych w art. 80 ust. 2 zdanie 2 ustawy,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;

- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt. 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

W pierwszej kolejności Kolegium stwierdza, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w oparciu o który organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję spełniał wymogi formalne określone przepisem art. 74 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Kolegium wskazuje dalej, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. Dokonując oceny wniosku z punktu widzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, organy opierają się przede wszystkim na złożonym przez inwestora raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. To ten dokument stanowi kluczowy dowód w sprawie i to ten dokument musi zostać oceniony w kontekście konkretnych przepisów i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium wskazuje za wyrokiem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 maja 2018r. (sygn. akt IV SA/Po 59/2018,LEX nr 2493246), cyt.: „Jak wynika z treści art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zgodność z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami, czy też nakazującego przedstawienie przez inwestora raportu. Z powyższego wynika, że sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być jednoznaczna i nie może budzić najmniejszych wątpliwości.” W rozpatrywanej sprawie organ I instancji dokonał analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych w Strzemieszycach w rejonie Sulna, Centrum, Grabocina i Szalasowizny, przyjętego Uchwałą nr XLIV/801/09 z dnia 2 grudnia 2009r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego pod nr 15, poz. 243 z dnia 2 lutego 2010r.) i wyjaśnił, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami planu miejscowego. Kolegium w oparciu o akta sprawy podziela stanowisko organu I instancji w powyższym względzie.

Dalej Kolegium wskazuje, że w oparciu o przedłożone przez inwestora mapy z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia, a także wypisy z ewidencji gruntów organ I instancji ustalił krąg stron tego postępowania i prowadził postępowanie z ich udziałem. Dodatkowo z uwagi na liczbę stron powyżej 10, organ I instancji zastosował w sprawie tryb przewidziany art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej w związku z art. 49 k.p.a.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom i podmiotom na prawach strony czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Organ I instancji prowadził także postępowanie z udziałem społeczeństwa, co wynika z akt sprawy jak i uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W rozpatrywanej sprawie organ I instancji stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniając łącznie kryteria wskazane w przepisie art. 63 ustawy i takiej oceny dokonał. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 13 grudnia 2012r., (sygn. akt IV SA/Po 1065/12 LEX nr 1235417) wskazać należy, że cyt.: „1. Uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować to nie oznacza, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Nie każde bowiem przedsięwzięcie będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych, czy też będzie występowało ryzyko jego awarii. Dlatego oczywistym jest, że pomimo sformułowania, że należy "uwzględnić łącznie" wskazane uwarunkowania, ich ocena ograniczy się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.”.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w rozpatrywanej sprawie organy współdziałające tj. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej uzgodnili realizację przedsięwzięcia w wariantcie zaproponowanym przez inwestora i określili jego warunki zarówno na etapie realizacji jak i na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, a także wskazali odrębne wymagania dotyczące ochrony środowiska. Organ I instancji w wydanej decyzji wziął pod uwagę warunki zawarte w ww. opiniach i uwzględnił je w wydanej decyzji. Z akt sprawy wynika bowiem, że organy współdziałające, analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożony przez organ I instancji materiał dowodowy, w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także jego uzupełnienie zawarte w piśmie z dnia 15 kwietnia 2024r.

Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić.

Dalej Kolegium stwierdza, że decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 § 1-3 k.p.a. Zawiera ona uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Organ prowadzący sprawę wypełnił także dyspozycję zawartą w art. 85 ust. 3 ustawy, podał bowiem do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów współdziałających, a także udostępnił na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji.

W ocenie Kolegium organ I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a. wypełniając obowiązki płynące m.in. z art. 10 § 1 k.p.a., art. 9 k.p.a., a także art. 7, i art. 77 § 1 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji w tym względzie, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Kolegium wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie z następujących względów

Wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza jedynie warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji danej inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną, o czym Kolegium wspomniało na wstępie niniejszej decyzji. Z treści przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej następuje zatem w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony, a organ prowadzący sprawę nie stwierdził niezgodności zamierzenia strony z zapisami tego planu; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający, co w sprawie nie miało miejsca lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co również w tym postępowaniu nie wystąpiło. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu. W ocenie Kolegium, w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut odwołania dotyczący błędnej klasyfikacji wniosku strony. Zdaniem Odwołującego, inwestor winien był wystąpić z wnioskiem o zmianę posiadanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trybie art. 87 ustawy środowiskowej, a nie występować o wydanie nowej decyzji, a obowiązkiem organu I instancji było w takiej sytuacji zwrócenie wniosku o wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zmianę jego treści na wniosek o zmianę istniejącej decyzji, a nie procedowanie wydania nowej decyzji. Zdaniem Odwołującego aktualnie w obrocie występują dwie decyzje środowiskowe na to samo przedsięwzięcie różniące się tylko w niewielkim stopniu i realizowane na tym samym obszarze. W ocenie Kolegium argumentacja na ww. okoliczność nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że to do wyłącznej dyspozycji wnioskodawcy/inwestora, a nie organu administracji pozostaje określenie przedmiotu żądania. Organ administracji jest związany żądaniem strony i nie jest władny do zmiany tego żądania. Skoro zatem strona wystąpiła z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla określonego we wniosku przedsięwzięcia, a nie z wnioskiem o zmianę decyzji - to organ I instancji będąc związany wnioskiem prawidłowo rozpatrzył sprawę w tym przedmiocie i zakończył ją wydaniem decyzji w tym zakresie.

Kolegium nie podziela przy tym argumentacji odwołania, iż dla jednego przedsięwzięcia strona posiada 2 decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Fakt, że strona występowała wcześniej o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przesądza, że decyzje te są tożsame. Organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odniósł się do powyższego zarzutu Stowarzyszenia, który było już podnoszony w toku postępowania przed organem I instancji, wskazując, cyt.: „(...) Stowarzyszenie w ww. wniosku przywołało nieostateczną decyzję Prezydenta Miasta Katowice nr 17/Ś/16 z dnia 18 lutego 2016 roku dla przedsięwzięcia pn. „Modernizacja Centrum Recyklingu Szkła w Dąbrowie Górniczej — Strzemieszycach”. Przedsięwzięcie planowano realizować na działkach o numerach ewidencyjnych: 4019, 4020, 4023, 4026, 4027, 4028/1, 4029/1, 4030/1, 4031/1, 4032/1, 5609, 5608, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, (k.m. 19, obręb: Strzemieszyce Wielkie), zlokalizowanych w Dąbrowie Górniczej w rejonie ul. Magazynowej.

W ramach prowadzonego wówczas postępowania inwestor planował rozbudowę istniejącej instalacji do odzysku stłuczki szklanej o dwie linie technologiczne:

- linię segregacji szkła opakowaniowego o maksymalnej wydajności - 20 Mg/h,
- linię przetwarzania stłuczki szklanej, głównie szkła płaskiego o maksymalnej wydajności 20 Mg/h.

Linie te miały być wyposażone w moduły Roentgena, do wydzielania zanieczyszczeń ze strumienia stłuczki, w celu otrzymania produktu wyższej jakości.

Projektowana linia przetwarzania stłuczki szklanej miała być umieszczona w północnej części hali produkcyjnej nr 3, zlokalizowanej w centralnej części zakładu. Linia segregacji szkła opakowaniowego miała być posadowiona w hali magazynowej nr 1 znajdującej się we wschodniej części zakładu. Przedsięwzięcie obejmowało także wznowienie eksploatacji kruszarki Dragon oraz zmianę organizacji pracy zakładu.

W swoim wniosku Stowarzyszenie przywołało również ostateczną decyzję nr 21/Ś/19 Prezydenta Miasta Katowice z dnia 3 lipca 2019 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Nowa organizacja zabudowy magazynowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą w DSS Recykling Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1. Zamierzenie miało być zlokalizowane na terenie działek ewidencyjnych nr 4019, 4020, 4023, 4026, 4027, 4028/1, 4029/1, 4030/1, 4031/1, 4032/1, 5609, 5608, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, 5500/2, 5500/3, 5500/4, 4012/2, 5501/2, 5501/3, 5501/4, 5501/5, 5502, 5503, 3999/2, 4016/2, 4017/2, 4002/2 (k.m. 19, obręb: Strzemieszyce Wielkie) przy ul. Magazynowej 1, o łącznej powierzchni 6,0285 ha.

W ramach tego przedsięwzięcia inwestor planował:

- przebudowę hali technologicznej o powierzchni około 1 140 m² i rozbudowę jej o skrzydło o powierzchni około 500 m²,
- budowę trzech nowych hal magazynowych szkła o łącznej powierzchni około 5838 m², w

tym

hali magazynowej w południowej części zakładu o powierzchni 1872 m², w zachodniej części nowego terenu o powierzchni 2016 m², we wschodniej części nowego terenu o powierzchni 1950 m²,

- budowę placów magazynowo-manewrowych o łącznej powierzchni ok. 19 250 m² wokół projektowanych hal magazynowych i przebudowywanej hali technologicznej,
- budowę parkingu dla samochodów osobowych przy wjeździe na teren zakładu o powierzchni około 500 m²,
- wyburzenie dawnego budynku biurowo-socjalnego znajdującego się we wschodniej części nowego terenu zakładu,
- budowę linii do odzysku szkła opakowaniowego o wydajności 20 Mg/h w przebudowanej

hali

technologicznej wraz z wyposażeniem jej w moduł Roentgena (przeniesienie planowanej do realizacji inwestycji z istniejącej hali magazynowej nr 1 w południowej części zakładu).

Dzięki realizacji przedsięwzięcia powstała również możliwość prowadzenia procesu odzysku stłuczki szklanej R13 - magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R-1 do R-12. Inwestor przewidział, że realizacja tego przedsięwzięcia nie miała zwiększyć wydajności całej instalacji do odzysku stłuczki szklanej, a masa przetwarzanych odpadów miała wynosić nie więcej niż 160 000 Mg/rok.

W obecnie prowadzonym postępowaniu, organ badał wpływ na środowisko planowanego przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie/przebudowie istniejącej instalacji do przetwarzania stłuczki szklanej, tak aby możliwe było zwiększenie przetwarzanej masy odpadów ze 160 000 Mg/rok na 180 000 Mg/rok. Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie oraz jego uzupełnieniu z dnia 15 kwietnia 2024 roku wynika, że w ramach zamierzenia planuje się podjęcie działań organizacyjnych polegających na rozpoczęciu szczegółowego monitoringu dostarczanych odpadów stłuczki szklanej wraz z działaniami umożliwiającymi bezpośrednio na terenie dostawy odpadów, wstępną selekcję i odseparowanie istotnych zanieczyszczeń, które wydłużają proces produkcyjny. W tym celu wykorzystane zostaną na placu magazynowym techniki wizualne i manualne, w wyniku których wydzielony zostanie strumień odpadów stłuczki szklanej wymagający mniejszych nakładów pracy w obrębie poszczególnych elementów instalacji (w szczególności uzysku czystej stłuczki bez

konieczności jej wielokrotnego doczyszczania). (...). W raporcie i jego uzupełnieniu wskazano, że projektowana linia przetwarzania stłuczki szklanej oraz projektowana linia segregacji szkła opakowaniowego nie będzie budowana w ramach przedmiotowego zamierzenia. Projektowane ww. linie były przedmiotem prowadzonego postępowania, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nr 21/S/19 z dnia 3 lipca 2019 r. (ostateczna z dniem 30 czerwca 2022 r.). Ponieważ na chwilę obecną nie zostały one w pełni zrealizowane, w dokumentacji sporządzonej na potrzeby obecnie prowadzonego postępowania, instalacje te określono jako „projektowane”. Zakres obecnie planowanego przedsięwzięcia oraz jego oddziaływanie na środowisko, choć dotyczy tej samej instalacji do przetwarzania odpadów, różni się od zamierzeń, które były oceniane na etapie uzyskiwania ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowań. Ponadto zgodnie z zapisami rozporządzenia, przedsięwzięciem będą również zamierzenia polegające na rozbudowie, przebudowie lub modernizacji istniejącego przedsięwzięcia. Organ zauważa, że wnioskodawca, w tym przypadku nie uchylił się od obowiązku uzyskania niniejszej decyzji dla zamierzenia polegającego na modernizacji istniejącej instalacji do przetwarzania odpadów (stanowiącej przedsięwzięcie w myśl § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia). Zatem po dokonaniu szczegółowej analizy organ uznał, że nie doszło do naruszeń zapisów art. 72 ust. 5 OoŚ. (...)”. Kolegium podziela powyższą argumentację organu I instancji. Z akt sprawy nie wynika, aby w sprawie wystąpiły okoliczności o których stanowi art. 72 ust. 5 ustawy, uniemożliwiające wydanie stronie przedmiotowej decyzji.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut odwołania dotyczący podania w raporcie nieprawdziwych informacji odnośnie posiadanego przez inwestora pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wydanego decyzją Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 11 maja 2021r., znak sprawy: WOŚ.6221.5.2019.AW. W ocenie Odwołującego - decyzją z dnia 6 września 2024r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach unieważniło w części ww. zezwolenie. Tymczasem wskazać należy, że przedmiotową decyzją Kolegium stwierdziło nieważność decyzji Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 11.05.2021r., znak: WOŚ.6221.5.2019.AW zawartej w pkt. II, IV i V sentencji tej decyzji w zakresie w jakim udzielono spółce DSS Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej zezwolenia na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne w procesach odzysku R5 i R12 z zachowaniem określonych w tej decyzji warunków, określono, że naruszenie przepisów ustawy o odpadach w zakresie działalności objętej zezwoleniem na przetwarzanie odpadów lub działanie niezgodne z wydanym zezwoleniem może spowodować cofnięcie zezwolenia, co będzie skutkowało wstrzymaniem działalności objętej zezwoleniem i ustalono termin ważności zezwolenia na przetwarzanie odpadów do dnia 11 maja 2031r. - w części w jakiej działalność objęta tym zezwoleniem na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne w procesach odzysku RS i R12 odbywać się będzie na działce o nr 4053/1. Z kolei w pozostałym zakresie nie stwierdzono nieważności decyzji Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 11.05.2021r., znak: WOŚ.6221.5.2019.AW. Zatem odnośnie pozostałych nieruchomości objętych decyzją strona posiada zezwolenie na przetwarzanie odpadów innych niż niebezpieczne w procesach odzysku R5 i R12.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut odwołania odnośnie dopuszczenia w prowadzonym postępowaniu opinii Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach, który w piśmie nr IN.VII.7024.8.2014 z dnia 13 stycznia 2015 r., dołączonym do akt sprawy zakończonej decyzją Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 23 stycznia 2015r., znak: WER.6221.20.2014.JP informował o konieczności monitoringu stanu jakości powietrza w obrębie terenów zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej w sąsiedztwie instalacji DSS Recykling Sp. z o.o w Dąbrowie Górniczej. Analiza aktualnego wpływu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym także oddziaływanie skumulowane były przedmiotem badania zarówno przez organ I instancji jak i przez organy współdziałające w sprawie. Tym samym opinia z 2015r. w aktualnym stanie faktycznym sprawy nie znajduje zastosowania.

Kolegium nie podziela również argumentacji odwołania odnośnie:

- błędno i niejednoznacznego określenia nazwy produktu, tj. używania nazwy stłuczka szklana, odpad szklany i szkło, co zdaniem strony skutkuje brakiem określenia wymagań i sposobu postępowania z produktem w zakresie zastosowanie technologii przerobu produktu i zastosowanych procesów recyklingu i odzysku,
- braku przeprowadzenia oceny czy producent spełnia wymagania Rozporządzenia Komisji Europejskiej Nr 1179/2012 z dnia 10 grudnia 2012r.,

- braku zawarcia w raporcie sposobu wypełnienia wymagań określonych ww. rozporządzeniem Komisji Europejskiej, co zdaniem Odwołującego uniemożliwia ocenę środowiskowych uwarunkowań określonych w raporcie,
- braku określenia w zaskarżonej decyzji rodzajów odpadów przyjmowanych jak i wytwarzanych przez inwestora;
- braku zanieczyszczeń w przyjmowanych odpadach szklanych;
- niezgodnego z ustawą o odpadach sposobu magazynowania odpadów;
- braku wskazania w treści decyzji szczegółowej informacji o tym, jakie urządzenia zostaną zainstalowane;
- braku opisu działań, co nie spełnia wymagań raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- braku wskazania w raporcie oddziaływania na środowisko miarodajnych warunków atmosferycznych w tym róży wiatrów, ilości opadów oraz rozkładu temperatur;
- braku dokładnej analizy zanieczyszczenia wód na skutek spływania pyłów z powierzchni i poprzez odprowadzanie wód opadowych;
- braku wskazania jaki poziom techniki w zakresie przerobu odpadów szklanych został uwzględniony.

W ocenie Kolegium ww. zarzuty dotyczą merytorycznej treści raportu, który w toku postępowania nie został zakwestionowany przez organ prowadzący sprawę jak i organy współdziałające. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, które Kolegium w pełni podziela stwierdzić należy, że kwestionowanie merytorycznej treści raportu przez strony postępowania możliwe jest wyłącznie na podstawie dokumentu posiadającego taką samą moc dowodową, a więc tzw. kontrraportu czyli opinii sporządzonej również przez osobę posiadającą wiadomości specjalne. Nie jest możliwe zakwestionowanie raportu przez gołosłowne twierdzenia lub odesłanie do ogólnych ustaleń publikacji naukowych. (tak m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 czerwca 2023 r., w sprawie o sygn. akt III OSK 3037/21, Lex nr 3577806). W rozpatrywanej sprawie takie opracowanie przez Odwołującego nie zostało przedłożone. Stąd argumentacja Odwołującego na ww. okoliczność nie zasługuje na uwzględnienie.

Dalej odnosząc się do kwestii sprzeciwu lokalnej społeczności na zaplanowane przez inwestora przedsięwzięcie, Kolegium wskazuje, w ślad z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem orzecznictwa sądowego, iż stanowisko lokalnej społeczności oraz protesty mieszkańców przeciwko planowanemu przedsięwzięciu nie mogą skutkować odmową wydania decyzji środowiskowej. Samo przekonanie części lokalnej społeczności o uciążliwości danego przedsięwzięcia, nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, jeżeli spełnione są warunki ustawowe do wydania decyzji zgodnie z wnioskiem inwestora, co w tej sprawie miało miejsce (tak m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 stycznia 2023 r., w sprawie o sygn. akt: III OSK 1514/21). Podobnie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 czerwca 2019 r. (w sprawie o sygn. akt II OSK 2114/17, Lex nr 2740746), gdzie podkreślono, cyt.: „(...) Wymóg wzięcia pod uwagę przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyników postępowania z udziałem społeczeństwa nie oznacza, że sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji może być podstawą do wydania decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana.(...)”.

Reasumując, Samorządowe Kolegium odwoławcze w Katowicach stwierdza, że argumenty zawarte w odwołaniu nie są zasadne. Kolegium po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935). Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935).

Członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	Członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	Członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Kamila Koziara	Anna Kajzerek-Dziwoki	Katarzyna Stebnicka
/na oryginale właściwy podpis/	/na oryginale właściwy podpis/	/na oryginale właściwy podpis/

Otrzymują:

1. Samorządne Strzemieszyce, ul. Warszawska 27, 42-530 Dąbrowa Górnicza,
2. Prezydent Miasta Katowice, ul. Młyńska 4, 40-098 Katowice – ze zwrotem akt sprawy,
3. Adwokat Jarosław Pawłowski- jako pełnomocnik spółki DSS Recykling Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej,
na adres:
Adwokaci i Radcowie Prawni Żyglicka i Wspólnicy Spółka komandytowa,
ul. Uniwersytecka 13, 40-007 Katowice,
4. Pozostałe strony- w trybie art. 49 k.p.a.,
5. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Plac Grunwaldzki 8-10, 40 -127 Katowice,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej, ul. Kościuszki 58, 42-500 Będzin,
- 3 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
ul. Sienkiewicza 2, 40— 100 Gliwice.